

“Je moet een duizendpoot zijn”

Na 42 jaar, waarvan de laatste vier jaar part-time, neemt Joop de Krom vrijdag in besloten kring afscheid van basisschool De Schalm in Vught. “Een ongelooflijk lange periode die voorbij is gevlogen”, zegt de 65 jarige leerkracht, woonachtig in Helvoirt.

Het percentage mannelijke leerkrachten in het huidige basisonderwijs bedraagt nog slechts dertien procent. De gelouterde en ervaren Joop de Krom behoort daar vanaf deze maand niet meer bij. “Ik heb in al die jaren heel wat veranderingen meegemaakt, soms betekende een verandering een verbetering maar ook vonden veranderingen plaats die ik niet toejuichte. De laatste jaren is het bijvoorbeeld mode om alles waar ze in de Tweede Kamer niet uitkomen maar door te sturen naar het onderwijs: pestgedrag oplossen, seksuele voorlichting geven, letten op verkeersveiligheid, meer aandacht voor milieu, gezonde voeding, muziekonderwijs of zelfs het

waarschuwen voor extremisme en het signaleren daarvan. En dat allemaal in dezelfde tijd met nog steeds veel te grote klassen in een te kleine ruimte. Dat vereist van de hedendaagse onderwijzers in het basisonderwijs heel veel, vooral nu de inspraak van ouders en leerlingen zo is toegenomen. Verder is er een veel stringenter taakverdeling met een normjaartaak en een grote diversiteit aan leerlingen in het kader van ‘passend onderwijs’. Samenwerking is vereist, zeker bij zoveel parttimers en dat vereist dat je een duizendpoot moet zijn om het tempo bij te kunnen houden”, zegt De Krom, die zich sinds een jaar of tien gewoon meneer Joop laat noemen. “Geen Joop, maar meneer Joop. Ik ben tenslotte de laatste jaren een coach en ik hecht ook aan gelijkheid.”

Grote reputatie

Joop de Krom kwam vanuit zijn geboorteplaats Tilburg in 1974 naar de Vughtse Aloysiuschool, een school met een grote reputatie. “Een heel leuke ongedwongen periode waar nog romantiek was en waar ik met uiterst veel plezier aan terugdenk.” De Krom vervulde ook tal van nevenfuncties. Zo zat hij in de medezeggenschapsraad en was hij later de eerste die met ICT bezig was als activiteitencoördinator. Aan alle klassen gaf hij les, behalve aan de onderbouw. Zijn voorkeur ging uit naar de groepen 7 en 8. En het liefst was hij de verteller van verhalen: “Altijd geweldig als ouders je melden dat hun kind zo genoten heeft van een spannende of verrassende vertelling. Met het digibord is dit helaas deels verdwenen. Nieuwe leerkrachten hebben ook moeite om een dag verhalen te vertellen of kinderen te verbazen met een smeug verhaal. Dat is jammer. Ook de schrijfvaardigheid is door de huidige ontwikkelingen met het tablet achteruit aan het boeren. Zo’n digibord is uiteraard handig, want je hebt de hele wereld in je klas, maar een toelichtend verhaal kan de fantasie toch ook nog extra prikkelen.”

Ongelofelijk jammer

De Krom maakte de wisseling mee van Lager Onderwijs naar basisonderwijs en ook de fusie van Theresiaschool met de Aloysiuschool staat hem nog duidelijk voor de geest. “Ongelofelijk jammer dat de Aloysiuschool is afgebroken, een degelijke gebouwde school met grote, koele lokalen waar duizenden kinderen hooggekwalificeerd onderwijs kregen. Ook was De Krom erbij toen de naam van de gefuseerde scholen veranderde in De Schalm, een school die net als de voormalige meisjesschool Theresia en jongensschool Aloysius de status had van een def-

tige, goed uitgeruste school met hoge eindresultaten bij de CITO.

Andere veranderingen: “School is niet langer een onderdeel van de parochie, althans de relatie met de kerk is veel losser. Het bestuur is groter geworden en staat verder van je af en nogmaals, ik mis een stukje romantiek.” Hoogtepunten van het jaar waren de tochten naar het Apeldoornse Woldhuis in het teken van het Natuur & Milieuonderwijs. Leuk ook voor de leerlingen, maar ook uiterst vermoeiend voor de leerkrachten die meegingen. Jaren later hoor je nog over hun indrukken.”

Geen leidinggevende functie

Waar hij het meest vreugde uit putte was het geven van les in de zaakvakken en rekenen. Geen intentie gehad om ooit een leidinggevende functie te gaan vervullen? “Neen, ik wilde lesgeven en geen managementfunctie. Het dagelijks voor een groep kinderen staan, is een voorrecht maar het vergt het uiterste van je. Ik heb ook nooit echt gehecht aan een carrièrepatroon. Dat heeft de jeugd tegenwoordig veel meer. Het is een van de redenen waarom er zo weinig ambitie meer is bij jongens om te kiezen voor het onderwijs en natuurlijk ontmoedigt ook de overdaad aan vergaderingen.”

Joop de Krom gaat zich niet vervelen. Hij heeft inmiddels vier kleinkinderen en daar is hij graag mee bezig. “En reizen maken naar gebieden of landen waarover ik altijd verteld heb en waar ik nu echt naartoe kan.”